

A hatalom alatt álló ember hatalma

Alapige: Lukács 7: 1-10.

Bibliaolvasás: 14: 8-14.

A magyar református egység napján a Bibliaolvasó kalauz soron következő és a mai úrnapijára kijelölt újszövetségi igéje a Máté evangéliumából a hatalom alá vetett ember hatalmáról szól. Az evangéliumi tanítás kerettörténete tehát a kapernaumi százados szolgájának Jézus általi meggyógyítása a Mt. 8: 3-13 verseiben. Lukács evangélista szerint azonban, - aki maga is lejegyezte ezt a történetet, - Kapernaum városának századosa nem maga ment Jézushoz, hanem a város zsidó vezetőségét kérte meg, hogy menjenek el az ő nevében Jézushoz és kérjék meg őt, hogy jöjjön el a lakásába és gyógyítsa meg az ő szeretett és felettébb megbecsült szolgáját, aki akkor és ott halálosan beteg volt.

A város izraelita elöljárói örömmel tettek eleget a római százados kérésének és méltatva őt elmondták Jézusnak, hogy bár nem nemzetbeli, mégis nagyon szereti a népet, a zsinagóga felépülését is nekik köszönhetik. Lukács 7: 4- 5.

A történet első csodája ezen a ponton az, hogy Jézus a legtermészetesebb dolognak tartja, hogy engedelmeskedjen a pogány százados hívásának. Azért nevezem ezt a csöndes engedelmességet csodának, mert van rá példa, hogy amikor a szíró-föníciai pogány édesanya könyörgött Jézusnak, hogy űzze ki az ördögöt az ő kisleányából, akkor Jézus ezt válaszolta neki:

- „Nem jó a fiak kenyerét elvenni, és az ebeknek vetni.” Máté 15:26.

Jézusnak ezt a beszédét nem lehetett másként érteni, csak úgy, hogy a pogány asszony Izrael fiaihoz képest csupán tisztátalan kutya. Mitől volt akkor más a római százados, hogy Jézus nem nevezte őt is kutyának?

A történet szerint Jézus a város vezetőinek a kíséretében el is indult a százados házához. Miközben közeledtek ő hozzá és az ő beteg szolgájához a százados újragondolta egész magatartását. Tisztában volt azzal, hogy hithű zsidó soha nem lépi át egy pogány ember küszöbét (ApCsel 10: 28) és ő ezt a vallási köntösbe bújtatott hagyományt tiszteletben tartja. Gondolatban helyet cserélt Jézussal, akit zsidó rabbiként hívott meg a házába. Végig gondolta, hogy bár nagyon szeretné, hogy Jézus megtisztelje őt a látogatásával, mégsem hozhatja őt egy olyan helyzetbe, amelyben Jézusnak szembe kellene fordulnia népe hagyományaival. Nagyon jól tudta a százados, hogy ha ezt Jézus megtenné, akkor később Jézusnak belőle kára és baja származna. A százados nagy méltóságot, tisztelet tudást és alázatot tanúsítva lemondott arról, hogy Jézus átlépje otthona küszöbét, nem mondott viszont le a szolgája meggyógyításáról ezért újabb követet küldött Jézushoz, aki így szól a százados nevében:

- „Uram, ne fáraszd magad; mert nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj; amiért is magamat sem tartottam érdemesnek arra, hogy hozzád menjek: hanem [csak] szóval mondd, és meggyógyul az én szolgám.” Luk 7:6-7.

Szeretet testvéreim, a századosnak eme alázatos, tisztelettudó könyörgése egy csodálatos hitvallás is egyben! A hatalom alá vetett ember felemelő hitvallása.

Hitvallás arról, hogy az Isten Fia Jézus Krisztus, aki emberi testet vett magára mindenben és mindenkor mennyei Atyja akaratát és tetszését cselekszi, aki úgy jött el a mi világunkba, hogy a legutolsó helyet foglalta el és ült le.¹ Mindazt, amit a mennyei Atya ő tőle kér, gyermeki bizalommal ő megteszi.

¹ Hanem mikor meghívnak, menj el és ülj le az utolsó helyre; hogy mikor eljő az, aki téged meghívott, ezt mondja neked: Barátom ülj feljebb! Akkor neked dicsőséged lesz azok előtt, akik veled együtt ülnek. Luk 14:10.

Másodszor a mennyei Atyának engedelmeskedő Jézus Krisztus nem olyan Istennek alávetett ember, akinek semmi hatalma nem volna ellenkezőleg. A százados tudván tudja, hogy Jézus egyetlen parancs szavára nemcsak a tisztátalan lelkek távoznak el sietve, de még maga a halál is. Jézus szól és a betegségnek azt kell tennie, amit Jézus mondott.

Ez a hitvallás harmadszor arról szól, hogy Jézushoz hasonlóan a százados is hatalom alá vetett katonáember, ezért ha felettese kér tőle valamit, ő azt megteszi, de ha ő kéri meg a katonai rendben a neki alárendelt bajtársát, hogy tegye meg ezt, vagy azt, akkor a katonatársa is megcselekszi a kérést.

Negyedszer a százados eme csodálatos hitvallása arról szól, hogy nincs olyan hatalom alá vetett utolsó ember, akinek ne adatott volna hatalom legalább egy másik ember felett, s mivel Urunk Jézus a legutolsó helyet foglalta el, így ő az egyetlen, aki minden hatalomnak önként rendelte magát alá. Hogyan is szól a keresztyének Krisztus himnusza?

„Az az indulat legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban is volt, aki amikor Isten formájában volt, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Istennel egyenlő, hanem önmagát megüresítette, szolgai formát vett fel, és hasonló lett az emberekhez. És amikor emberi formában volt, megalázta magát, engedelmes volt halálig, mégpedig a kereszthaláláig. Ezért Isten is felmagasztalta őt, és olyan nevet ajándékozott neki, amely minden név fölött való, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és a föld alattiaké, és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.”
Filippi 2: 5-11.

Pál a Filippi gyülekezet számára ebből azt a tanítást adja, hogy „ne keresse senki a maga hasznát, hanem mindenki legyen tekintettel a másokra”² Majd így folytatja:

„Azért, szeretteim, ahogyan mindenkor engedelmeskedtetek, nemcsak jelenlétemben, hanem sokkal inkább most távollétemben, félelemmel és rettegéssel munkáljátok üdvösségeteket, mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a véghezvitelt tetszése szerint. Zúgolódás és kételkedés nélkül tegyetek mindent, hogy feddhetetlenek és tiszták legyetek, Isten szeplőtlen gyermekei az elferdült és elvetemedett nemzedékben, akik között ragyogtok, mint a csillagok a világban, az élet beszédéhez ragaszkodva, hogy dicsekedhessem majd a Krisztus napján, hogy nem futottam hiába, és nem fáradtam hiába.” Fil 2: 12-16.

Történetünk századosa ebben a hatalmi struktúrában alázza meg magát Isten és Jézus előtt. Sőt nemes szívű magatartásában és egész viselkedésében az a könyörögve kérő hatalom, ahogyan ő esedezik, a hozzá közel álló szolgáján, baráti bajtársain, a városban a szeretetével megnyert barátain keresztül és eljut Jézushoz általa pedig a Magasságoshoz, az egy igaz Istenhez, mindez azt a hitet tárja fel, amely legyőzte ezt a világot³, mert az Atya Isten szívéhez szól.

Tudjuk a történetből, hogy ez a százados valójában közvetlenül szólította meg Jézust, mert a megnevezett közvetítők mind a százados nevében szóltak és cselekedtek, vagyis, amikor a város előljárói beszéltek Jézussal, valójában a százados beszélt Jézussal. Másodszor, amikor a katonabarátait küldte Jézushoz, akkor azokban a katonákban is oly módon volt benne a százados kérése, hogy Jézus csak a századost látta és hallotta meg, sőt magát a százados szolgáját, akivel a százados egy volt.

Mindent összevetve a százados maga is egy utolsó, hangját hallatni már képtelen, haldokó szolga közbenjárója, Istenhez kiáltó hangja volt! Ez minden közbenjárás titka, hogy akiért

² Fil 2: 4.

³ Mert mindaz, ami az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk. Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia?! 1Ján 5:4-5.

könyörögve imádkozom azzal egy vagyok, az másik elesett ember is magam vagyok. Krisztus maga is így jár közbe értünk az Atyánál. Bünné és átokká lett a keresztfán, amikor a helyembe lépett, s így kiáltotta:

- „Én Istenem én Istenem, miért hagytál el engemet!?” Máté 27:46.

Istenünk és Atyánk ezt a kiáltást hallgatta meg és hozott ki örök életet a Krisztussal való együtt meghalásunk halálából.

Nos történetünkben ez a hittel való közbenjárás az a kettős csoda, amire a történet végén felhívja Jézus minden fül és szemtanú figyelmét. A bajbajutottal eggyé váló közbenjárás és az Isten hatalmi cselekvését látó hit. Mit is mond az Úr e történet legvégén? Idézem: „Amikor pedig Jézus ezeket meghallotta elcsodálkozott rajta és hátrafordulva így szólt az őt követő sokasághoz:

- Mondom nektek, Izraelben sem találtam ilyen hitet!” Lk 7: 9.

Sajnos maguk közt a tanítványok közt sem talált ilyen hitet, pedig egytől egyig ő maga választotta ki őket, mégis, amikor elérkezett az idő, hogy Jézus búcsút vegyen tőlük, előállt Filep és ez kérte Jézustól:

- Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és elég nekünk! Ján 14:8. Mire Jézus visszakérdezett.
- Annyi idő óta veletek vagyok, és még sem ismertél meg engem, Filep? Aki engem látott, az Atyát látta; mimódon mondod hát, hogy mutassam meg nektek az Atyát? Ján 14:9.

Amiképpen ott kapernaumban Jézus a római százados által hozzá elküldött város véneiben és a katonában magát a századost látta és hallotta meg, hasonlóképpen a tanítványoknak is az Atya Istent kellett volna meghallaniuk és meglátniuk Jézusban, de ily módon látó hitük nem volt. Ki értheti ezt?

Tény, hogy a kapernaumi századosban olya módon munkált az Isten Szentlelke alázatosságot, tiszteletadást, engedelmességet, önmegtagadást, lemondást, tiszta őszinte szeretetet, Istennek tetsző fohászt, könyörgést, kiáltást és igaz hit által igaz istenimádatot, hogy szeretettől és hittől vezérelt kérésének senki és semmi nem tudott ellene állni, így csak egyetlen dolog történhetett meg, az, hogy a Szentháromság egy Igaz Isten engedve neki, megcselekszi a kérését.

Szeretet testvéreim! Történetünk századosa tisztában volt azzal, hogy az Isten népe közepette, az Ábrahám gyermekei között kérők sorában nem a legelső, se nem a középső, de még az utolsó előtt helyen sem állhat, mert a fiakhoz képest ő csupán csak egy asztalukról leeső morzsára váró utolsó kutya, de mindennek dacára Isten nem utoljára, hanem Izrael fiait megelőzve hallgatta meg az ő szívét és lelkét és elégítette meg az Ő bőségének asztaláról.

Ámuljunk és csodálkozzunk a meghallgattatásnak eme csodáján, mert így lesznek az utolsókból első és az elsőkből utolsó! A csoda nem a százados meggyógyult szolgálja, hanem a hitnek gyógyulását munkáló útja!

A magyar református egység napján nyissuk meg a szívünket az Ige eme tanúságának befogadására! Ma a földkerekség egészen szétszóródott magyar református testvéreinkkel való egységünkre emlékezünk. Legtöbb magyar református testvérünk a mögöttünk lévő száz évben olyan hatalmak alá vetett sorsban volt, amikor a kérők sorában még embernek sem számítottak a zsarnoki elnyomók szemében. Sajnos ez a genocíd⁴ szemléletmód szándékát, célját és lényegét tekintve nem változott és mégis e gyilkos hatalmaknak kiszolgáltatott magyar

⁴ A genocíd szó eredete két görög szó, illetve egy görög és egy latin szó párosa. Francia és angol közvetítéssel a [genocídium [francia](#): *genocide* (népirtás) fogalma a [görög](#): *genosz* (nép, faj) lásd: [genusz](#) és a [latin](#):-*cida* (gyilkos, ölő) *caedo* (vág) [görög](#): *kaeo* (levág, öl)] az elnyomó propagandával ellenséggént megbélyegzett és kikiáltott emberek tömeges és módszeres felszámolását, szélsőséges formában az ő holocaustig elmenő meggyilkolását jelenti.

református testvéreink tudtak úgy kiáltani és kérni a Lélek által, hogy mennyei Atyánk őket hallgatta meg és őket tartotta meg, míg az ördögimádat kommunista ateista rendszerét kiszolgálók, egytől egyig elvesztek. Ma legyen ez tanúság nekünk, hogy mi magunk is, utolsókként is úgy tudjunk imádkozni, hogy Atyánk elsőnek hallgasson meg bennünket! Ez az egyetlen lehetőségünk, hogy Jézus Krisztussal együtt mi is diadalmaskodhassunk! Ámen.